

vi at se gennem Forhandlingen her i Thinget, og derfor har det ærede Medlems Udtalelse ogsaa sin Berettigelse. Det ærede Medlem sagde, at jeg henviste til de Sagkyndige. Ja, det gjør jeg i alle Spørgsmaal, men jeg er enig med det ærede Medlem i, at med Hensyn til Spørgsmaal, som ikke blot have en teknisk Karakter, men ogsaa have en finansiel og politisk Betydning, maa ethvert Medlem selv være berettiget til at være sagkyndig indenfor en vis Begrænsning. De tekniske Spørgsmaal henviser jeg altid til de Sagkyndige, og jeg sigter da her særlig til vor nuværende høitærede Krigsminister, som jo netop indenfor dette Omraade har en særlig Grad af teknisk Sagskundskab, hvis Nogen hertilands har det. Der som det ærede Medlem havde hørt nogle efter det Foredrag, som den høitærede Krigsminister holdt — hvad Flere og det ærede Medlem med fandt, ikke behøvedes, men som er en Betingelse for at kunne forstaa Sagen — saa vilde han have følt sig tiltalt, selv om han ikke følte sig overbevist af et Foredrag af et saa overbevisende Indhold som det, den høitærede Krigsminister holdt om denne Sag (Larm). Der som de Herrer ville høre mig, saa vilde det være mig hjært; nødig vilde jeg forstyrres. De 100 Gange omtrent har vel det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds talt om Geheime-etatsraad Fengers Ord om de 10 Millioner Kroner. Jeg kan ikke finde de Ord, som det ærede Medlem nu har citeret saa mangfoldige Gange. Det vilde have været bedst, om han havde læst dem op af Tidenden. Men 10 Millioner i 1867, hvad svarer det til i 1879? Vel omtrent til 12½ Million Kr., og maa jeg saa bede det ærede Medlem om at tælle efter, hvad Hæren og Flaaden have kostet dengang, og hvad de nu koste paa det ordinære Budget; thi det var Hærens og Flaadens ordinære Budget, som der dengang var Tale om. Det ærede Medlem skulde i alt Fald bruge Additionstabellen, inden han giver sig til at argumentere med Tal. (Kjær: Ja, det ærede Medlem er jo Stolemeister.) Jeg har en vis Berettigelse til at rette det ærede Medlem, naar vi komme ind paa den Slags Sager; thi om den Slags Ting hører jeg hverken heri Salen eller udenfor den mange Sætninger fra det ærede Medlem, som jeg kan underskrive. Et er at kunne udtale sig raskt og om en Sag, og et Andet er at kunne faae Tallene til at passe, naar man behandler dem. Det ærede Medlem sagde, at i tidligere Dage nævnedes man altid en Formue- og Indtægtskat, naar Talen var om Anstæffelse af Kanoner. Det ærede Medlem talte dog slet ikke herom, da han i Foraaret 1876 bevilgede 2 Millioner til Skyts. (Kjær: Det stemte jeg ikke for.) Ikke det? Det skulde dog undre mig meget, om det ærede Medlem stemte imod denne Lov. (Kjær: De kan jo se efter.) Jeg betvivler det bestemt, thi jeg kan ikke huske en eneste Ytring

af det ærede Medlem, som talte imod denne Lov. (Kjær: Derfor kunde jeg jo gjerne stemme derimod.) Ja, det kan jo være, men jeg betvivler det meget; thi i lignende Tilfælde har det ærede Medlem været en af de Første til at stemme derfor. Det ærede Medlem har altsaa været med til Loven af 1876, og han har saaledes været med til denne Bevilling paa 2 Millioner Kr. uden at omtale en Formue- og Indtægtskat; men hvorledes kan det ærede Medlem da komme i Tanke om dette nu? Det ærede Medlem har selv været med til fra Udvalget at indstille et Forslag om at bevilge 30 Millioner Kr. imod en Formue- og Indtægtskat; men i disse 30 Millioner Kr. var der hverken Tale om disse ekstraordinære Bevillinger til Søforterne eller — og derom kan han henvende sig til den ærede Ordfører fra Leire — om Feltstykket. Det var der ikke i mindste Maade Tale om dengang. Dernæst havde det ærede Medlem den snurrige Ide, at man skulde fastsætte nogle Penge, som man vilde give ud til Forsvarsministrene; saa kunde de raade for det Bøle. Jeg har jo nok mærket, at det ærede Medlem i Reglen har overdreven Tillid til vore Forsvarsministre; men en Tillid, der gif saa vidt, som det vilde være at betro vore Krigsministre alt værnepligtigt Mandskab, alt Materiel og den hele Ordning saaledes udenvidere, vilde være en saa forloosat Tillid til Statsraadet og til de enkelte Forsvarsministre, at jeg ikke veed, hvormange Meningsfæller han kan faae med dertil. Jeg kommer nu til det, hvorfor jeg bad om Ordet, og som for mig er Kjærnepunktet, og som gjorde, at jeg ønskede strax at udtale mig ligeoverfor det ærede Medlem. Det ærede Medlem talte i sine Landsmænds Navn. Han rettede en høitidelig Opfordring til sine Landsmænd, idet han sagde: „Vi sende store Summer over til deres Befæstningsværker, og de faae vore Sønner, for at de kunne lade dem slaa ihjel“ (Kjær: Det staar jeg ved). Meget vel; men hvad er „deres“ Fæstningsværker, hvor er det ærede Medlem fra? Mon ikke fra Danmark? (Kjær: Det behøver det ærede Medlem ikke at minde mig om). Men hvor ere „deres“ Fæstningsværker? (Latter). Det er slet ikke saa overmaade morsomt, at der sidder i Thinget en Mand som Folkerepræsentant, som taler om „deres Fæstningsværker“ og taler om „at sende vore Sønner over, for at de kunne lade dem slaa ihjel“, ret som om det ikke var hele Folkets Vel, som det her gjaldt om. Jeg er ogsaa jydsk Folkerepræsentant, og min Formaning til mine Landsmænd gaar ikke i den Retning. Jeg er overbevist om, at ingen ægte Syde vil tale saaledes, som det ærede Medlem taler her i denne Tid. (Indsigelse af Jungerfen.) Maa ske det ærede Medlem for Hjerring Amts 3die Valgkreds (Jungerfen). Men i 1864, dengang Sjælden laa helt op i Sjælland, og Talen var om at slutte Fred for Sybernes Styld, hvad gjorde